

Villangómez i Catalunya

FELIP CIRER COSTA

En la mort del poeta eivissenc Marià Villangómez molts poden ser els temes de la seva vida i obra a comentar, però crec que convé apuntar en aquest moment les estretes relacions que va mantenir al llarg de la seva vida amb escriptors del Principat. Villangómez va cursar la carrera de dret a la Universitat de Barcelona entre els anys 1928 i 1933, el seu caràcter retret i tímid va fer que tingués pocs amics entre els universitaris del moment; va coincidir amb Salvador Espriu, el jurista Octavi Pérez Victoria i amb altres, però no va intimar amb cap d'ells. També a través d'estudiants mallorquins va saber de Bartomeu Rosselló-Pòrcel, però tampoc va fer res per conèixer-lo.

L'any 1942, havent ingressat poc abans en el Magisteri Nacional, va exercir a Palma, on va entrar en contacte amb poetes com Guillem Colom, Miquel

Fortesa, Miquel Ferrà i altres escriptors mallorquins, com ara Francesc de Borja Moll. L'any següent fou destinat a Cornellà de Llobregat i de la mà de Ferrà i Moll va conèixer Ramon Aramón, qui l'introduiria en els cercles lletraferits de la Barcelona de postguerra. Marià Villangómez recordava les primeres visites que va fer a Aramón al pis de l'Institut d'Estudis Catalans, vora la plaça Universitat, on tingué ocasió de saludar Ferran Soldevila i Jordi Rubió i Balaguer, entre altres. Aramón el presentà a joves escriptors d'edat semblant a la seva: Josep Romeu, Joan Perucho, Tomàs Garcés, qui més endavant li va prologar *l'Antologia poètica*, publicada per Editorial Selecta... Però els grans amics de confidències d'aquells anys foren la parella formada per Joan Barat i Maria Aurèlia Capmany.

El moment més important dels cinc

anys viscuts a Barcelona va ser el 1946, quan va llegir a casa de l'orfebre Ramon Sunyer i Clarà l'original del llibre *Terra i somni* –la presentació del poeta eivissenc la va fer Ramon Aramón–, allí es congregaren la majoria dels escriptors catalans del moment, però de tots ells n'hi va haver un la presència del qual omplí de satisfacció Villangómez, era Carles Riba, que hi acudí acompanyat de la seva esposa, Clementina Arderiu. Era el poeta ja consagrat, admirat i pres moltes de vegades com a mestre per Marià Villangómez.

Més endavant va tenir una bona amistat amb Salvador Espriu, amb qui es veia cada estiu durant el viatge que feia a Barcelona, la correspondència entre tots dos va ser molt intensa i de gran qualitat pels temes literaris que tractaren. Algun dia segurament coneixerem la literatura epistolar mantinguda per aquests dos grans autors de les lletres catalanes. Espriu va tenir molt a veure amb la publicació del llibre de prosa

poètica *L'any en estampes*, del qual havia llegit l'original i l'havia qualificat d'esplèndid. Davant les dificultats econòmiques que tenia Francesc de Borja Moll per publicar-lo, Espriu en recomanà la publicació a Joan Perucho, que volia començar una col·lecció de llibres en què escauria molt aquesta obra. La col·lecció no anà endavant i, finalment, la publicà el Sr. Casacuberta a l'editorial Barcino. Però totes aquestes dificultats editorials produïren una interessant correspondència.

Després vendrà l'amistat amb Marià Manent, que li va prologar el llibre *Versions de poesia moderna* i posteriorment amb el seu fill Albert, amb J.M. López-Picó, Jaume Vidal Alcover, J.V. Foix... La participació en el certamen de poesia de Cantonigròs, que va guanyar amb l'obra *Sonets de Balansat*, li va permetre establir una bona amistat amb Joan Triadú.

Posteriorment, i amb motiu de la publicació de les obres completes, va conèixer joves escriptors que s'interessaven per la seua obra: Àlex Susanna, Sam Abrams, Isidor Cònsul, J.M. Sala-Valldaura, Francesc Parcerisas...

• FELIP CIRER COSTA ÉS CATEDRÀTIC D'INSTITUT DE LLENGUA I LITERATURA CATALANES I DIRECTOR DE L'ENCICLOPÈDIA D'EIVISSA I FORMENTERA

Avui, 17.5.02